

AVÍZO

texty písní

verze ze 13. srpna 2016

www.avizo-jablonec.cz

Obsah

- 1 Dlouhá trať**
- 2 Havraní křik**
- 3 Kára**
- 4 Osada**
- 5 Pevná zem**
- 6 Vítr**
- 7 Život na splátky**
- 8 Dva a krb**
- 9 Barvy podzimu**
- 10 Muzika**
- 11 Zaber**
- 12 Všem bláznům**

Dlouhá trať

Martin „Nezmar“ Homola

1. Je to běh na dlouhou trať a říkám si tak ať,
vždyť život není žádnéj med.

Je to běh na dlouhou trať, ty sedíš tu jen tak
a vlaky kolem jedou teď.

R: Svět je přece jinačí, když spolu jdeme dál.

Očima naznačíš, že krásně bude nám.

S tebou se smát to stačí, vzhůru stoupat, jít dál.

2. Je to běh na dlouhou trať, tak nasedni a jed'
tím vlakem, který má ten směr.

Je to běh na dlouhou trať, aby sis nemyslel,
že všechno můžeš mít hned teď.

R: Svět je přece jinačí, když spolu jdeme dál.

Očima naznačíš, že krásně bude nám.

S tebou se smát to stačí, vzhůru stoupat, jít dál.

3. Je to běh na dlouhou trať a říkám si tak ať,
vždyť život není žádnéj med.

Havraní křik

Martin „Nezmar“ Homola

1. Přišel jsi k nám hory v očích nevěřil jsi v kamarádství.
Parta dobrá, úsměvy smích, večer pestrý v očích je klid.
Noc se blíží vlci vyjou, posilněn jsi starou režnou.
Vybral sis sám co budeš pít, komu věřit a od koho jít.

R: Neslyšíš havraní křik, neslyšíš havraní křik,
Neslyšíš havraní... Slyšíš jen smích

2. Zima krutá černá je tma, tvoje stopa je zavátá.
Na srdci tvým zamrzá led, není cesty, cesty zpět.
S kamarády měl si dál jít, srdce tvé, mohlo bít.
Pomoc není, necítíš bol, všechno změnil alkohol.

R: Neslyšíš havraní křik, neslyšíš havraní křik,
Neslyšíš havraní... Slyšíš jen smích

R: Neslyšíš havraní křik, neslyšíš havraní křik,
Neslyšíš havraní...

Kára

Martin „Nezmar“ Homola

1. Nejsi tu zdejší a nevíš kudy kam,
jsou movitější ty ruce mladých dam.
Tvá smutná duše se koupe Bůh ví kde,
a tvému tělu poroučí.

R: Dál táhni dál káru svou, jak jsi znal,
dál táhni dál hříchy svý.
Dál život bral a tys jím proplouval,
dál káru svou táhni dál.

R: Dál táhni dál...

2. Pár tónů znáš a myslíš, že jsi král,
pár podob, co na sebe jsi vzal.
Jednou jsi dole a jednou nahoře,
tvůj život právě začíná.

R: Dál táhni dál káru svou, jak jsi znal,
dál táhni dál hříchy svý.
Dál život bral a tys jím proplouval,
dál káru svou, dál káru svou,
dál káru svou táhni dál.

Osada

Martin „Nezmar“ Homola

1. Nádraží, trať, boty a prach
usárny odřený znavený dny.
Kámen a květ, zelenej svět
na bundě vyznání zdaleka jsi.

R: Oheň tu před náma hoří
hvězdy se dívají dál
na horách rosa už padá
ví že tu nejsi sám.

2. Tulák či tremp, kamarád Ben,
palce si zalomí tak jako ty.
Lehounce jít a hry tu mít,
čas se nám zastaví v osadě tvý.

R: Oheň tu před náma hoří
hvězdy se dívají dál
na horách rosa už padá
ví že tu nejsi sám.

3. Písničky mít, pak už jen jít
dobrou noc ohýnku společně dát.
Prošlapaný cesty už jsou
domů se navracíš s vírou svou.

Pevná zem

Martin „Nezmar“ Homola

R: Pojd' ke mně blíž, pojd' dej si říct,
pojd' postup k nám, pojd' nestůj sám.

1. Nečekej ruku podanou od lidí co nevstanou
a vítězí jen vlastní nevolí.
Sám si urči kroky svý a pravdu řekni do očí,
těm co ještě slunce nesvítí.

R: Pojd' ke mně blíž, pojd' dej si říct,
pojd' postup k nám, pojd' nestůj sám.

2. Podej mi ruku bude líp, nohama šlapej je to zvyk
ať víš, že pod sebou máš pevnou zem.
Půjdeme hrát a vyzpívat tu bolest, která tíží tak
že přes ní nevidíš tenhle ten svět.

R: Pojd' ke mně blíž, pojd' dej si říct,
pojd' postup k nám, pojd' nestůj sám.

R: Pojd' ke mně blíž, pojd' dej si říct,
pojd' postup k nám, pojd' nestůj sám.

R: Pojd' ke mně blíž, pojd' dej si říct,
pojd' postup k nám, pojd' nestůj sám.

Vítr

Martin „Nezmar“ Homola

R: Vítr, můj vítr, kam se ztrácí kdo to ví,
vítr, můj vítr, jak tažní ptáci já to vím,
vítr, jen vítr, tohle kouzlo dobře zná,
vítr, můj vítr, tvoje srdce rozpozná.

1. Ve větvích spí znavení zimou schoulení.
Oblaka ví tajemství božích znamení.
Stromořadí nahlídnout smí do vod tajemných.
Přání mý uzamčený tarokem třináctým.

R: Vítr, můj vítr ...

2. Spadaných listů pár podzimním svítáním.
Krajinou vzdálenou s dívkou na růžích.
Bílý princ nepřišel kočárem ledovým.
Kostelní zvony spí z touhy zbyl jen stín.

R: Vítr, můj vítr, kam se ztrácí kdo to ví,
vítr, můj vítr, jak tažní ptáci já to vím,
vítr, jen vítr, tohle kouzlo dobře zná,
vítr, můj vítr, tvoje srdce nepozná,
nepozná, nepozná, nepozná.

Život na splátky

Martin „Nezmar“ Homola

Pa dam, pa dadam.....

1. Jdem dva jak jeden, jdem dva to svedem
loudáme se nad pozemskou krásou.

R: Víra nám nohy utrmácí,
šťěstí si nekup to se splácí.
Říkají chytrí, říkají bystří,
já však jim řeknu jste snad svatí...
pa dam, pa dadam...

2. Do trávy si sednem, no a pak i lehnem,
neptáme se koho šťěstí pasou.

R: Víra nám nohy utrmácí...
pa dam, pa dadam...

3. Teď vy a my, jak jeden pojd'te dál to svedem
loudat se nad pozemskou krásou.

R: Víra Vám nohy utrmácí,
šťěstí si neplat' to se vrací.
Vědí to mladí, vědí to staří,
A já jim řeknu, kdo to platí.

Dva a krb

Martin „Nezmar“ Homola
Jiřina „Tymiánka“ Homolová

1. Žijeme jak v bouři, větrem zmítaní
u jednoho krbu, vždycky vítaní.
Oheň v krbu plane, srdce ožívá,
mysl má je s tebou, láska jediná.

R: Ty a já navždy zůstanem svý,
ty a já letní bouří spojeni,
ty a já s důvěrou vloženou,
ty a já dvě srdce čistý jsou.

2. Ta noc byla dlouhá, plná hvězd a snů,
propojeni zcela, láskou z románů.
Plamen tiše usíná, láska zůstává,
ti co o ni stojí, navždy spoutává.

R: Ty a já navždy zůstanem svý,
ty a já letní bouří spojeni,
ty a já s důvěrou vloženou,
ty a já dvě srdce čistý jsou.

Barvy podzimu

Martin „Nezmar“ Homola

R: Cizí dálka cizí směr není láska na povel,
kopretiny kvetou dál jen teď nevím,
proč trhat je, měl bych sám.

1. Křehká růže v trní, jen aby ses pral,
kdo tohle neocení, musí o dům dál.
Srdci neporučíš, to pláče tichou tmou,
láska je věc křehká, oči po ní nezebou.

R: Cizí dálka cizí směr není láska na povel,
kopretiny kvetou dál jen teď nevím,
proč trhat je, měl bys sám.

2. Zůstali jsem vzdálení, čas vrásky přesypal,
dva světy v sobě zakletý, zbývá pláč a žal.
Podzim listy hřeje, to babí léto v nás,
zbyde Ti naděje, že láska přijde mezi nás.

R: Cizí dálka cizí směr není láska na povel,
kopretiny kvetou dál jen teď nevím, nevím, nevím...
cizí dálka cizí směr není láska na povel,
kopretiny kvetou dál a já už vím
jak s Tebou trhat je mám.

Muzika

Martin „Nezmar“ Homola

1. Dlouhá bílá čára dálniční,
světla měst co kolem prosviští.
Písně zazní lidem do uší,
srdce Tvý i jejich zabuší.

R: Neber nic, neber nic jen touhu svou.
Neber nic, neber nic písně tě zvou.
Řek jsi nic, řek jsem nic, to nám nestačí,
život je hned trochu jinačí.

2. Do rukou vem nástroj mazlivej,
struny kytar tóny rozezněj.
Jak malý dítě co se učí vstát
a maličkosti, které máš tak rád.

R: Neber nic, neber nic...

3. Zpívej a přidej se k nám,
avízo posíláme k vám,
muzika zní v každém z nás,
srdce jí snadno odevzdáš.

Hraj a zpívej si dál. Žij a zpívej si dál.
Hraj a zpívej si dál. Žij a zpívej si dál...

Zaber

Martin „Nezmar“ Homola

1. Je to touha každého z nás,
síla dojít tam až na kraj světa.
Koruny stromů zpívají svůj hlas,
píseň pro každého vždycky stejnou.

R: Zaber dál poper se s životem,
na světě si přeci jenom jedinkrát.
Máš ten svůj směr a tak se toho drž,
na lásku a na víru svý srdce měj.
Zaber dál a jenom s úsměvem,
jdi do každé své situace tisíckrát.
Tak zaber dál, zaber dál, zaber dál.

2. Otvírej své okno dokořán,
ukaž slunci dlaně své i tvář.
Zkus se projednou trochu natáhnout,
svět je lepší než-li se Ti zdá.

R: Zaber dál poper se s životem,
na světě si přeci jenom jedinkrát.
Máš ten svůj směr a tak se toho drž,
na lásku a na víru svý srdce měj.
Zaber dál a jenom s úsměvem,
jdi do každé své situace tisíckrát.
Tak zaber dál, zaber dál, zaber dál.

Všem bláznům

Martin „Nezmar“ Homola

1. Nechám trávu růst a půjdu k Tobě spát,
ranní rosou, jak kmán kvítí natrhám,
s láskou, s tou žiju jak král.
2. Necháš trávu růst, já čtyřlístky natrhám,
z nich postavíme dům, v něm budem paní a pán,
s láskou, vše překonám snáz.

R: Ruce se střetnou v tom okamžení, srdce mi do dlaní dáš,
všem bláznům, co stojí pro lásku žít,
mám ráda a ty mě máš rád.

3. My bosí a v nadějích, tou cestou máme jít,
že doba není zlá, jen kořeny nemá,
tolik posetý láskou, s ní dýchá se líp.

R: Ruce se střetnou v tom okamžení, srdce mi do dlaní dáš,
všem bláznům, co stojí pro lásku žít,
mám ráda a ty mě máš rád.

Všem bláznům, co stojí pro lásku žít,
mám ráda a ty mě máš rád.
mám ráda a ty mě máš rád.